

digheder – hvor kravet ikke længere kan bestrides.

4. Forpligtelsen til at yde bistand ved inddrivelse af skattekrav vedrørende en afdød person eller hans dødsbo omfatter kun værdien af dødsboet eller de formuegoder, som er modtaget af hver af de begunstigede arvinger i boet, alt efter om kravet skal inddrives fra dødsboet eller fra arvingerne.

5. Den stat, der modtager anmodningen, skal ikke være forpligtet til at efterkomme denne

- a) hvis den begærende stat ikke har udnyttet ethvert middel, som denne stat har til sin rådighed inden for sit eget område, undtagen hvor anvendelsen af sådanne midler ville forårsage uforholdsmæssigt store vanskeligheder;
- b) hvis og for så vidt den anser skattekravet for at være imod bestemmelserne i denne overenskomst eller i strid med enhver anden overenskomst, som er indgået af begge stater.

6. Anmodningen om administrativ bistand ved inddrivelse af skattekrav skal være vedlagt følgende dokumenter:

- a) en bekræftelse af at skattekravet vedrører en skat, der er omfattet af overenskomsten og at bestemmelserne i stk. 3 er opfyldt;
- b) et bekræftet eksemplar af det dokument, der tillader inddrivelse i den begærende stat;
- c) eventuelle andre dokumenter, der er nødvendige for inddrivelse;
- d) hvor det er hensigtsmæssigt et attesteret eksemplar, der bekræfter en eventuel afgørelse i forbindelse hermed fra et administrativt organ eller en offentlig retsinstitans.

7. Den begærende stat skal angive det skattebeløb, der skal inddrives, i både den begærende stats og den anmodede stats møntsort. Den omregningskurs, der skal benyttes ved anvendelsen af den foregående sætning, er den sidste salgspris, der er bestemt af den mest repræsentative valutabørs eller børser i den begærende stat. Ethvert beløb, der inddrives af den anmodede stat, skal overføres til den begærende stat i den anmodede stats møntsort. Overførslen skal foretages indenfor en måned fra inddrivelsesdatoen.

8. På anmodning fra den begærende stat skal den stat, der modtager anmodningen, foretage sikringsakter med henblik på inddrivelse af et skattebeløb, selv om kravet bestrides

eller endnu ikke er genstand for et eksigibelt dokument for så vidt som dette er i overensstemmelse med lovgivningen og de administrative regler i den stat, der har modtaget anmodningen.

9. Når det dokument, der giver tilladelse til inddrivelse i den begærende stat, er i overensstemmelse med gældende regler i den stat, der modtager anmodningen, skal dokumentet accepteres, anerkendes, kompletteres eller erstattes straks efter modtagelsen af anmodningen om bistand med et dokument, der giver tilladelse til inddrivelse i den sidstnævnte stat.

10. Spørgsmål vedrørende udløbet af den periode, inden for hvilken et skattekrav kan inddrives, skal afgøres efter lovgivningen i den stat, der begærer inddrivelsen. Anmodningen om bistand skal indeholde oplysninger om denne periode. Den stat, der modtager anmodningen, skal dog ikke efterkomme en anmodning om administrativ bistand, der fremsættes efter udløbet af den periode, inden for hvilken et skattekrav kan inddrives i henhold til lovgivningen i denne stat.

11. Skridt til inddrivelse, som foretages af den stat, der har modtaget anmodningen om bistand, og som i henhold til lovgivningen i denne stat ville have afbrydende eller opsættende virkning på den periode, der er omhandlet i stk. 10, skal ligeledes have denne virkning i forhold til lovgivningen i den begærende stat. Den stat, der modtager anmodningen, skal underrette den begærende stat om sådanne skridt, og hvor det er nødvendigt, skal de to stater konsultere hinanden.

12. Såfremt udskydelse af betaling eller afdragsvis betaling er tilladt under lignende omstændigheder i henhold til lovgivningen eller den administrative praksis i den stat, der modtager anmodningen om bistand, kan denne stat tillade dette, men skal først give meddelelse til den begærende stat.

13. De kompetente myndigheder i de to stater skal ved fælles aftale fastsætte regler vedrørende minimumsbeløbet for de skattekrav, der kan gøres til genstand for en anmodning om bistand.

14. Staterne skal gensidigt afstå fra at kræve erstatning for omkostninger, der opstår som følge af den bistand og støtte, som staterne yder hinanden ved anvendelsen af denne overenskomst. Dette omfatter dog ikke omkostninger til retsskridt og ekspertråd. Den begærende stat skal i alle tilfælde forblive ansvarlig over-